

Az utolsó óra mint kettőzött advent, avagy Ő tőle született igazságcselekvő akarok lenni¹

Ige: 1János 2: 18-29.

Énekek: 312;276;181; és 510.

„Gyermekeim!” Az örök élet kezdettől fogva volt, kezdettől fogva Ő felőle, Ő róla, sőt Őt magát hallottuk. Megfigyeltük, mert megjelent, sőt az örök élet, amely megjelenése előtt az Atyánál volt az idők végezetében úgy jelent meg nekünk, hogy a fülünkkel hallottuk, a szemünkkel láttuk és a kezünkkel tapintottuk meg. Tehát Őt, a kezdettől fogva Valót hirdetjük nektek, akit láttunk és hallottunk, hogy közösségetek legyen velünk az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal való közösségben, amely a beteljesült öröm közössége (Vö.: 1János 1: 1-4)!

Igaz tanúkként „nem tehetjük, hogy ne hirdessük mindazt, amiket láttunk és hallottunk, lehetetlen, hogy mi azokról hallgassunk (ApCs 4:20) amit kezünkkel tapintottuk meg! Sőt az Isten hamis tanúságtevőinek bizonyulunk, ha az Isten felől úgy teszünk bizonyosságot, hogy nem feltámasztotta fel Jézust az ő Egyszülöttjét, s így ő akkor nem a mi Urunk, a Krisztus, akiben a halál felett diadalt vett örök élet jött el, amiképpen ez nekünk Szentlélek által kezdettől fogva hirdetetett és meg is pecsételtetett.

Az örök élet Igéje Jézusban testté, vagyis az élő Isten hús-vérben élő eleven üzenetévé lett. Amiképpen Isten egyszülött Fiát, Jézust a maga élő üzenetévé, szent és igaz Tanújává tette, hasonlóképpen tett saját élő üzenetévé bennünket a feltámasztásával igaz Messiásnak bizonyult Jézus. Ez az a bizonyos ösztöke², ami ellen nemcsak merő hiábavalóság rugdalozni, hanem a tökéletes lehetetlenség maga. Meg van írva:

- „Ti vagytok a tanúim³ - így szól az Úr – hogy én (a Messiás) Isten vagyok. Nincs, aki kezemből kiragadjon, ha én cselekszem, ki másíthatja vagy változtathatja meg?”
Ézsaiás 43: 13.

Isten költői kérdésre a válasz több mint egyértelmű: Csak önmaga elpusztítása árán teheti az ember mássá önmagát, mint aminek Isten teremtette. Azzá kell lennünk tehát mint amivé vagy akivé Isten teremtett Krisztusban, ez pedig fokozottan igaz az élő Isten Krisztustanúira⁴! Ezen a ponton egy Ige hallgató vagy olvasó sem állhat meg, mert ez az Ige azt akarja, hogy teljes lényünkben akarjunk az Isten új teremtésévé lenni, azzá, akiké Krisztusban teremtett bennünket! Egyetlen egy úton járhatunk tehát, amelyen Isten előre elkészítette és az utunkba helyezte⁵ mindazokat a cselekedeteket, amelyekben megdicsőítjük szent nevét.

Előre látva nem tudjuk, hogy melyik ez az út, éppen ezért szükségszerű, hogy az Úr maga személyesen jelenjen meg, szólaljon meg, adjon vezetést lépésről lépésre (ApCsel 26: 16). Az apostolok böjttel és kitartó imádságokkal kérték el az Úrtól a következő lépést, feladatot. A jó

¹ Ha tudjátok, hogy Ő igaz, ismerjétek fel azt is, hogy aki az igazságot cselekszi, az mint Tőle született. 1János 2: 29.

² „Saul, Saul, mit kergetsz engem? Nehéz neked az ösztön ellen rugódoznod.” ApCs 26:14 és vö.: ApCsel 9: 5.

³ Hanem veszték erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nekem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig. ApCs 1:8.

⁴ De kelj fel, és állj lábaidra: mert azért jelentem meg neked, hogy téged szolgálva és tanúbizonyossággá **rendeljelek** úgy azokban, amiket láttál, mint azokban, amikre nézve meg fogok neked jelenni. ApCs 26:16.

⁵ Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén [Általa] a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk. Ef 2:10.

döntéseket Szentlélek pecsételte meg bennük, békeséggel, az üdvözültek gyarapításával, jelekkel és csodákkal!⁶

Ha megtartjuk az ő parancsolatait (1Jn 2: 4) és megmarad bennünk a Krisztus igéje, meglátjuk a vétkeinket és bűnösségünk is tudatosul bennünk (1Jn 1: 10), ugyanakkor nemcsak magunkról lesz igaz ismeretünk, hanem Őt is megismerjük (1Jn 2: 2), mégpedig úgy, mint aki engesztelő áldozat a mi bűneinkért, mint aki megtisztított szent áldozatának vérével, mint aki szeretetével zár körül bennünket kívül és belül egyaránt. Aki Krisztusnak ebben a szorongató szerelmében él⁷, ez a szeretet pedig megmarad benne és ő is e szeretetben, annak ugyanúgy kell élnie, ahogyan ő, azaz Jézus maga is élt (1Jn 2: 6).

Tehát „ne szeressétek a világot, se azt, ami *a világban van*” (1Jn 2: 15)! A levél 4. fejezetéből tudjuk meg, hogy mi az, ami a világban van, és ez nem más, mint az Antikrisztus vagy az antikrisztusi lélek, lelkiület. Az idézet így szól:

- És valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől: és ez az antikrisztus [lelke], amelyről hallottátok, hogy eljő; és most e világban van már. 1Ján 4:3.

Krisztus megígért dicsőséges eljövételét és népnek vőlegényként történő megjelenését az Antikrisztus megjelenése fogja megelőzni. Az utolsó óra a kettős, vagy kettőzött advent eseményeinek idejét éljük! A kettőzött valóság rendkívül megtévesztő időszaka ez, a hajnal előtti legsötétebb éjszaka órája ez.

Az utolsó óra egyértelmű ismertetőjegye az e világ szerinti legújabb, a kommunista embertípust követő új ember, bibliai és evangéliumi neve szerint a tökéletesen kitenyészett antikrisztusi embertípus. Ahogy a neve is mutatja az antikrisztusi ember legfőbb tulajdonsága, hogy a lét minden területén, a lét minden dimenziójában, az egekig⁸ is eljutva, a krisztusi embert váltja le, cseréli le és őt a megsemmisítésig félretolva lép a helyébe.⁹

„*Gyermekeim, itt az utolsó óra, - állapítja meg az apostol – és amint hallottátok, hogy antikrisztus jön, íme most sok antikrisztus jelent meg: ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra!*” 1Jn 2: 18. Majd így folytatja:

„*Közülünk, azaz a gyülekezetből indultak el, de nem voltak közülünk valók*”; mert ha azok lettek volna, közöttünk és velünk maradtak volna (1Jn 2: 19). De nyilvánvalónak kellett lennie, hogy ki a Krisztusé és ki nem!

Döbbenetes, sőt félelmetes tényt állapít meg és nyilatkoztat ki János apostol. Az antikrisztusi ember ismérveként azt tanítja, hogy ez az ember az Isten dolgainak mesteri utánozójaként felkenetik. Köztudott, hogy a felkent¹⁰ szó héber megfelelője a másiah, vagyis messiás. A „Messiás” görög megfelelője a Krisztus (ὁ Χριστός). Máté evangélista feljegyzésében Jézus ugyanazt az antikrisztust vagy antikrisztusi embert hamis Messiásnak, azaz hamis Krisztusnak

⁶ ApCsel 2: 22; 47; 4: 30; 6: 8; 7: 36; 8: 6 és 13; 14: 3!

⁷ Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket, úgy vélekedvén, hogy ha egy meghalt mindenkiért, tehát mindazok meghaltak; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámasztatott. Azért mi ezentúl senkit sem ismerünk test szerint; sőt ha ismertük is Krisztust test szerint, de már többé nem ismerjük. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés [az]; a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden. 2Kor 5:14-17.

⁸ Nem gondol atyáinak isteneivel, nem gondol az asszonyok kedvencével, és egy istennel sem; hanem mindennek fölébe magasztalja magát. Dán 11:37. Vö.: Ez 28:2 és 6.

⁹ Láttam, hogy ez a szarv hadat indított a szentek ellen, és legyőzte őket, míg el nem jön az öregkorú, és igazságot nem szolgáltatott a Felséges szentjeinek. És akkor bekövetkezett az idő, amikor a szentek birtokba vették a királyságot. Dániel 7: 21-22. Az is adaték neki, hogy a szentek ellen hadakozzék, és őket legyőzze; és adaték neki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen. Jel 13:7.

¹⁰ מָשִׁיחַ (másiah) 1) felkent személy vagy dolog 2) felkent király 3) felkent pap 4) Messiás, gör.: Μεσσίας 5) pátriárkák, akik papoknak tekintetnek (Zsolt 15:15) Ejtisd: másiah.

(ὁ ψευδόχριστος, -ου (ho pszeudokhrisztosz ú) ál-Messiás, hamis Krisztus), vagyis ál, hamis felkentnek nevezi (Mt 24: 24). A hamis felkent nemcsak lénye lényegében hamis, hanem abban is különbözik az Isten, vagy a Szent által felkent embertől, hogy azt nem Isten vagy a Szent keni fel, hanem valaki más, a nem Isten isten, az pedig nem más, mint a sátán, az ő s kigyó, a sárkány, a fenevad, Belzebub, az ördög. Nos így jutunk el a Sátánnal szövetséges sátánista emberhez vagy egyszerűen csak a világszellemmel megalkudott, a korrall együtt sodródó emberhez. A háborzongató az, hogy az apostol úgy a Sátánnal szövetséges, mint a kor áradatával együtt sodródó embert, tehát mindkettőt, *a világban való* által felkenteknek nevezi! Erről a világ lelkületével felkent emberről később ezt mondja János:

„Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét: valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; És valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől: és az az antikrisztus [lelke], amelyről hallottátok, hogy eljő; és most e világban van már.” 1Ján 4:2-3.

„Titeket azonban az kent föl, aki Szent, és ezt tudjátok is mindnyájan (1Jn 2 20.)” – szól Szentlélek erőteljes vigasztalása az apostol által!

Testvéreim! Brüsszelben a múlt héten akartak határozatot hozni a karácsony eltörléséről, arról tehát, hogy az Unióban ne vallja meg senki az Isten Fia testben való eljövételét!

A következtetéseket levonva tehát a krisztusi ember a Szent (1János 2: 20), vagyis a Szentháromság egy igaz Isten által felkent ember, vagy ahogyan hitvallásunk a Heidelbergi káté a 32. „Miért neveznek téged Krisztusról keresztyénnek?” kérdés-feleletében fogalmaz, mely szerint azért neveztetem keresztyénnek, mert a „hit által Krisztusnak tagja, és így az Ő (prófétatanítói, papi és királyi) felkenetésének is részese vagyok; azért, hogy nevére vallást tegyek, magamat élő hálaáldozatul neki adjam, és hogy ebben az életben a bűn és az ördög ellen szabad lelkiismerettel harcoljak, ez élet után pedig az örökkévalóságban *vele együtt* minden teremtmény fölött örökké uralkodjam!”¹¹

Összefoglalásként és a tisztánlátás végett kérdezzük meg, hogy valójában milyen is az utolsó óra embere?

„Az ember igazi lénye antikrisztusi”, - írta Ungár Aladár¹² 1969-ben az „Álarc nélkül” című írásában a Vetés és aratás folyóirat 7. évfolyamának vezérgondolataként. Mit jelet ez? – kérdezte ugyanott. Pál apostol pontosan ugyanerre a kérdésre a következőképpen válaszolt az ő kortársainak:

„Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők jönnek. Mert az emberek magukat szeretők, pénzsóvárak lesznek, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, hálátlanok, szentségtelenek, szívtelenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, féktelenek, a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői. Ezeknél megvan ugyan a kegyesség látszata, de megtagadják annak erejét. Kerüld őket! Mert közülük valók azok, akik betolakodnak a házakba, és foglyul ejtik a bűnökkel terhelt és sokféle vágytól űzött asszonykákat, akik mindig tanulnak, de az igazság megismerésére sohasem tudnak eljutni. Miként pedig

¹¹ A Heidelbergi Káté. Kiadja a Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója Budapest, 2015. oldal. 23. Vö. Heidelbergi Káté 31. kérdés-feleletével is!

¹² Budapestben született 1905. július 2-án. Az ortodox zsidók számára ez az 5665. esztendő. Családjuk a Lévi törzsből származik. Édesapja Ungár Izsák pénzbeszedő nem héber nevet választott a fiának, mivel túlzottan nem ragaszkodott a hagyományokhoz. Nyolc nap múlva a gyermeket körülmetélték. A családban Andinak szólították. Keresztyén hitre tér és a zsidómissziót szem előtt tartva szolgált 1970. november 23-án bekövetkezett haláláig. <https://www.udvhadsereg.hu/wp-content/uploads/2011/07/Szem%20a9lyes-%20a9let%20bat-Ung%20a1r-Alad%20a1r%20a9cH-t%20a9net%20a9ben.pdf>

Jannész és Jambrész ellenállt Mózesnek, úgy ezek is ellene állnak az igazságnak, megromlott elméjű, hitre nézve megbízhatatlan emberek. De nem sokra mennek, mert esztelenségük nyilvánvaló lesz mindenki előtt, amint amazoké is az lett.” 2Timotheus 3:1-5 és 7-9.

Kétezer évvel ezelőtt az apostol feltárva és precízen körülhatárolva az antikrisztusi lényű ember lényegbeli lényét, ízelítőt adott belőle a mindenkori gyülekezetnek, de nem folytatta az általa elkezdett antikrisztusi lényű ember jellemrajzát, hanem szándékosan hagyott a kinyilatkoztatott struktúrában üres szobákat, tereket, hogy azok az idő beteljesülésének és az utolsó óra függvényében teljenek meg valóság-hű tartalommal. 1969-ben tehát, amikor Ungár Aladár azt kérdezi, hogy mit jelent az, hogy ember igazi lénye antikrisztusi? akkor ő saját korának a következő valós tartalmaival töltötte ki az apostol által már rendelkezésükre álló antikrisztusi ember leleplezését szolgáló struktúráját. A lény szerint antikrisztusi emberről tehát ezt írta:

„Mindig magával van elfoglalva. Magát tekinti a legmagasabb fórumnak. Amit ő mond, az helyes. Ahogy ő látja vagy érti, úgy van. Ő sohasem téved.

Körülötte forog minden, ő a középpont. Mi a jó és mi a rossz? — ezt aszerint ítéli meg, hogy neki mi jó és mi rossz. Nagy súlyt fektet a látszatra — mindig többnek akar látszani, mint ami. Betegesen érzékeny. Nem szabad neki ellene mondani. Nem szabad megcáfolni azt, amit állít. El van telve önmagával. Hiúsága kielégíthetetlen, állandóan legyezgetni kell. Körül kell hízelegni. Nem szabad a hibáira figyelmeztetni vagy inteni őt. Szerelmes önmagába. Magának tetszeleg, önmagával szemben elvakult. Ki kell szolgálni őt. Csodálja önmagát, leborul és hódol Önmaga előtt.

Kizárólagos igénnyel lép fel. Keresi a megbecsülést, az elismerést. Mindig szeretné tudni, hogy mit gondolnak és mit mondanak róla. Telhetetlen. Követelő. Mindent csak magának akar. Túloz, nagyít, nem tárgyilagos. Mindenkit lehurrog, elnémít. Mindig övé az utolsó szó. Mindig Ő akar felülkerekedni.”¹³ Majd így folytatta:

„Kedves olvasó! Aki őszinte, az itt-ott magára ismer. Bizony ilyenek vagyunk — álarc nélkül. Önfelismerés félút a javuláshoz.”¹⁴

Magam részéről erre mind, nem tudok egyebet mondani, hanem csak azt, hogy „Ó, én nyomorult ember! Ki szabadít meg engem e halálnak testéből? Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus (Róma 7: 24-25)!” AMEN!

Zárógondolatként testvéreim hozzávetőlegesen 2614 évvel ezelőtt, Kr.e. 593-ban történt egy heves beszélgetés Nebukadneccar és királyi udvarának összes mágusával, igézőjével, varázslójával, csillagjósával, kiktől azt kérte a király, hogy mondják meg neki az őt gyötrő álmát, ami felettébb felkavarta és nyugtalanná tette őt. A jövőmondók kétszer is arra kérték a királyt, hogy mondja el nekik az őt kínzó álmát. Nebukadneccar kitarzott kezdettől fogva felvett álláspontjában és így szólt:

- „Ha nem adjátok tudtomra az álmot és a megfejtését, csak egyféleképpen ítélek meg titeket, hogy összebeszéltetek és megegyeztek ellenem, hogy hazug és haszontalan dolgokat fogtok beszélni előttem, hogy időt nyerjetek amíg a körülmények meg nem változnak.”

A királlyal szembeni érvelésben legyőzött és alulmaradt jövőmondók magukat megadva végül ezt válaszolták Nebukadneccar királynak.

¹³ Ungár Aladár In Vetés és Aratás Evangéliumi folyóirat 1969. 2. évfolyam 3. szám. Oldal 1.

¹⁴ Ungár Aladár In Vetés és Aratás Evangéliumi folyóirat 1969. 2. évfolyam 3. szám. Oldal 1.